

ОШ "РАТКО МИТРОВИЋ"
НОВИ БЕОГРАД

02

Број
Децембар
2021.

Година издања 1

www.osrm.edu.rs

Лист ученика Основне школе „Ратко Митровић“
ЗВЕЗДАНИ ДАНИ

РУБРИКЕ

1. О школи
2. Наши дугогодишњи радници
3. Успеси ученика на такмичењима
4. Кефалица
5. Кутак за библиотеку
6. Интервју
7. Креативно стваралаштво
8. Наше манифестације
9. Секције
10. Кутак за психолога
11. Ученички парламент
12. Страна за родитеље

ИЗВОЛПИ

1. О школи

Током летњег распуста, у склопу припрема за нову школску годину и пријем нове генерације ученика првог разреда, потпуно су преуређене и реконструисане две учионице, чиме је обезбеђена подстицајна средина за будући рад у школи. Помоћ у уређењу учионица је пружио Градски секретаријат за образовање и дечју заштиту, на чему су ученици и запослени изузетно захвални.

Ову школску годину смо започели опремљенији и богатији за две интерактивне табле, чиме се укупан број повећао на девет табли. Град Београд је за све ученике трећег, четвртог, петог и шестог разреда обезбедио 230 таблет рачунара са бесплатним интернетом. За наставнике је обезбеђен 31 лаптоп, као и 20 нових десктоп рачунара за учионице.

У зборници је стари штампач замењен новим копиер апаратом већег капацитета копирања и направљени су нови ормарићи за сваког наставника, како би имали где да одложе своје уџбенике, вежбанке, тестове....За разредно веће 1. разреда је обезбеђен нов штампач, као и за рачуноводство.

Током прва два наставна месеца ове школске године, у школи је у више наврата боравио тим пројектаната за израду пројекта реконструкције школске зграде и школског дворишта. Урађено је идејно решење за реконструкцију и адаптацију које се тренутно усаглашава са Канцеларијом за јавна улагања.

Поред техничких унапређења, а у циљу обезбеђивања квалитета рада установе, у школи се континуирано одвија и стручно усавршавање запослених кроз низ различитих активности. На нивоу разредних већа су одржани угледни часови, запослени су присуствовали семинару „Формативно оцењивање“, који је реализовао Едукативно-развојни центар Чачак, а професор Филозофског факултета Александар Бауцал одржао је предавање о кључним компетенцијама.

Као предавачи смо учествовали и на Међународној стручној конференцији у Сарајеву под називом „Умрежавањем ка квалитету 2“, где су наставница српског језика и књижевности Бојана Данчула Дејановић, учитељица Татјана Крсмановић и директорка школе Светлана Милутиновић, представиле пример добре праксе кроз рад калиграфске секције и предузетништва.

Светлана Милутиновић, директорка

2. Дугогодишњи радници

Моје име је Љубица Поповић, сада већ учитељица у пензији, родом сам Крагујевчанка. Већ у раном детињству се са родитељима селим у Београд. Живели смо на Врачару, са очевом мајком Љубицом Поповић, по којој сам и добила име.

Посебно сам волела шетње са баком, која је била учитељица у пензији и тако се представљала. С обзиром да сам се звала као и она, а да ми је њен начин представљања привукао пажњу, убрзо сам исти усвојила и све до поласка у основну школу сам мислила и говорила да сам и ја учитељица у пензији. Тек по поласку у ОШ „Краљ Петар II“ на Врачару, објаснили су ми да сам ђак. Верујем да се из тог разлога учитељица и ја нисмо баш најбоље слагале. Касније сам заволела школу и потврдила своју идеју да и сама будем учитељица. Одатле сам продужила у „Прву земунску гимназију“ где сам посебно заволела лепе уметности – књижевност, позориште и сликарство.

По завршетку гимназије, упркос очекивањима родитеља да ћу поћи на медицину или за судског тумача за грчки језик, истрајавам у својој жељи и уписујем Педагошку академију у Београду. Након завршених студија почињем да радим у својој основној школи, да бих касније прешла у ОШ “НХ Синиша Николајевић“, суседну школу, у којој почињем да се бавим луткарством. Са својим ђацима и луткарским представама које смо припремали, нижемо запажене резултате. Десетак година заредом наступам на манифестацији „Дани Дунава“ у овиру „Лета на Гардошу“, при чему су ми у посебно лепом сећању остала крстарења са децом по Дунаву након изведених представа. Престижни успеси су били освојено прво место на Међународној смотри луткарства „Луткеф“ и учешће на Октобарском салону. Осим луткарства, најлепше успомене и анегдоте су са бројних ђачких екскурзија, настава у природи и зимовања, која су ми увек представљала посебно задовољство.

У нашу ОШ „Ратко Митровић“ долазим 2009. године, настављам да се бавим луткарством, годинама водим луткарску секцију. Упоредо са радом у школи, враћам се поново у студентско доба и успешно завршавам мастер студије на Факултету педагошких наука у Јагодини. Посебно ми је задовољство што сам пред сам крај свог рада са ученицима припремила представу „Јесења Краљица“, коју смо извели на Факултету драмских уметности у Београду. Тако и стигох до оног реченог на почетку - „Љубица Поповић, учитељица у пензији“.

Током радног века пратила ме је срећа да имам дивну сарадњу са родитељима, децом и колегама. Данас, када сретнем своје ученике, врло сам поносна! Расути су по целом свету, међу њима има професора, лекара, ветеринара, архитектата, чак и професора факултета, док поједини успешно студирају у Америци и Енглеској.

Миша Попов, учитељ

Бранка Јовановић, рођена Земунка, је дугогодишњи радник ове школе. Са нама је од 2000. године и ради као помоћно - технички радник у школи, али је деца од миља зову „теткица Бранка“.

Пре наше школе, радила је у неколико основних школа и у фабрици „Напредак“.

Она је изузетно мирна и тиха особа, ниског раста која се често не уочава међу ученицима, али својим вредним рукама много доприноси да учионице буду чисте и дезинфиковане, како би сва деца боравила у здравом окружењу. Насмејана, нечујно језди „Б крилом“ са кантама и четкама, крпама и алкохолом, како би решила све текуће хигијенске проблеме, не љутећи се на децу. Разуме она шта значи бити дете, и сама је мајка троје одрасле деце, има и две унуке, па је разумевање за неуредне или неспретне клинце велико.

Бранка има одличан однос са ученицима, са својим колегиницама, као и са свим колегама у школи. Често замени своју колегиницу и помогне у чишћењу учионица, ако је неко болестан од чистачица. То је њена врлина. Не воли да улази у сукобе и свађе, избегава их, па било и на њену штету. Са „теткицом Бранком“ ћемо се дружити још мало, јер за годину и по дана испуњава услов за одлазак у пензију. Тада ће моћи више времена да се посвети својим унукама, Лени и Милици, и да ужива у слободном времену које је зарадила дугогодишњим вредним радом у школи.

Желимо јој добро здравље и да истраје у својим животним циљевима!

Јована Бркљач, учитељица

3. Успеси ученика на такмичењима

Често истичемо наш понос, УЧЕНИКЕ наше школе. Радост што радимо са таквим ученицима, чине њихови бројни успеси, како у школи, тако и у ваннаставним активностима. Уздигнуте главе представљамо освојена места на такмичењима која су остварили наши ученици и користимо сваку прилику да их мотивишемо, подстичемо и помажемо у даљем напретку.

Ликовни конкурс
„Дете је дете да га волите и разумете“
Мања Ђукић, 1/2

1. место на општинском такмичењу

Ликовни конкурс
„Дете је дете да га волите и разумете“
Илија Бошковић, 1/2,
1. место на општинском такмичењу

Литерарни конкурс
„Дете је дете да га волите и разумете“

Ања Маљковић, 1/2
3. место на општинском такмичењу

ДЕТЕ КАД КАЖЕ ТЕТКИ И СТРИНИ

Здраво, ја сам Лаза и долазе ми тетка и стрина!
Јаооо! Знаш зашто јаоо? Па прича иде овако:
Увек када ми дођу тетка и стрина крећемо од стрине.
Она ме грли, љуби, мази, а ја кажем : Стрина, ја ти нисам играчка! А она наставља....
А тетка? Она ме јури и стално ме нешто пита, а ја то не желим. Па то су могле кад сам био мали. Лазо, па Лазо! „ Извини Лазо, нисмо хтеле. Сад си велики и опрости нам“. И тако, помирио сам се са стрином и тетком!

Никола Недић, ученик **I/3** је освојио сребрну медаљу у спортској дисциплини из области каратеа. Никола тренира карате годину дана. Интересовање за спорт постоји и у свакодневним школским активностима. Већ два такмичења која организује Српска карате Унија доноси сребро нашем ученику, на државном првенству Куп Србије. Радујемо се Николиним успесима у будућности и у осталим областима.

Маша Гајић, ученица **II/4** разреда ОШ „Ратко Митровић“, учитељица Драгица Верхоевен. Прво место у категорији 8 година – фигуре на међународном такмичењу XXI CRYSTAL CUP.

Ученица наше школе **Невена Девећ** из одељења **VIII/2**, шампион је Балкана у каратеу, у 2021. години. Члан је Карате клуба „Самурај“ и они овако пишу о њој: „На првенству Балкана одржаном од 15. 10. до 17. 10. 2021. године у Поречу, у изузетно квалитетној конкуренцији, где су учествовали

такмичари из 10 националних тимова, Невена Девећ је, са три убедљиве победе, успела да се домогне најсјајнијег одличја и да донесе радост Србији, Карате клубу „Самурај“, себи и својој породици.

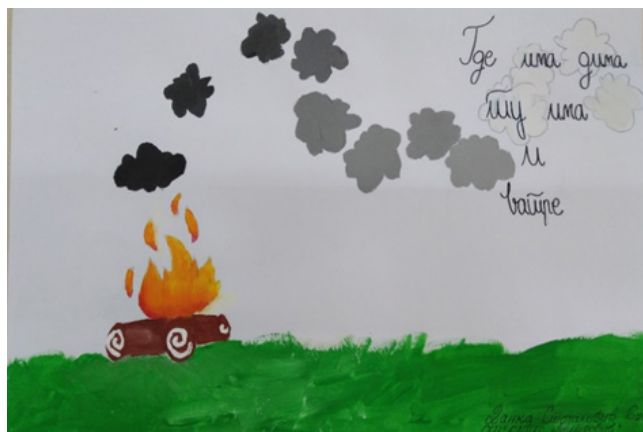
Невену је, поред обавезне храбрости, у борбама красила и машта, те је са лакоћом, уз помоћ најатрактивнијих високих ножних техника, борбе лако решавала у своју корист. Искрене честитке и надамо се да је за Невену овај турнир и златна медаља само почетак једне дуге серије великих успеха у карате каријери.“

Ми се придружујемо честиткама, радујемо се заједно са њом и желимо јој још пуно медаља на предстојећим такмичењима.

Морамо нагласити да се Невена не истиче само у спорту. На 8. међународном такмичењу страних језика „Willkommen“, одржаном 2020. године, из немачког језика, освојила је 2. место.

Ивана Вујанац,
одељењски старешина **VIII/2**

Данка Стојановић, VI/2
 Илустровање српских пословица
 Похвала за излагање,
 општинско такмичење

Андријана Басара, V/1
 Ликовни конкурс
 „Дете је дете да га волите и разумете“

Јована Марковић, V/1
 Ликовни конкурс
 „Дете је дете да га волите и разумете“

Зоја Брњада, VIII/1
 Ликовни конкурс
 „Дете је дете да га волите и разумете“

Зоја Брњада, VIII/1
Ксенија Јевђовић, VII/2
Нађа Красавчевић, VI/2
 Похвала за изложбени рад

Јања Јарић, V/1
 Ликовни конкурс
 „Дете је дете да га волите и разумете“

Математичко друштво Архимедес, организовало је ове школске године шеснаесту дописну математичку олимпијаду, за ученике 2. циклуса основне школе на којој су учествовали наши ученици.

Ученици који су освојили запажене резултате:

Лазар Царевић VI/1 – освојена 3. награда

Ана Вукчевић VII/1 – похвала

Нађа Јарић VII/1 - освојена 3. награда

Марко Ђулибрк, VII/3 је освојио
3. место на градском такмичењу из стрељаштва.

Такмичења су прилика да ученици покажу оно што знају, таленте, јединствене способности, као и да стекну нова знања и вештине. Наша школа је подржала ученике и омогућила им да учествују на међународном такмичењу из страних језика „Willkommen“. Дванаест ученика од шестог до осмог разреда се такмичило из немачког језика под менторством Соње Пејановић, наставнице немачког језика, и остварило изванредне резултате. Посебно су се истакле **Ивана Девих** – 1. место, **Невена Девих** – 2. место и **Јована Андрић** – 3. место на 8. међународном такмичењу „Willkommen“. Ивана Девих је поновила успех и две године заредом освојила 1. место и тиме нас поново учинила поносним. Браво за наше такмичаре!

Соња Пејановић, наставница немачког језика

Јесен

Јесен није само годишње доба,
То је кад се природи мења гардероба.

Јесен је нешто лепо и мирно,
Нешто шарено, нешто брижно.

Јесен је кад се у школске клупе седне,
Кад се отворе књиге неуредне.

Кад се на југ селе мале ласте,
Кад се селе роде дугуљасте.

Кад се на небо навуку облаци,
Кад кишобране носе ђаци.

Кад времену влажном нема краја,
Кад киша пада до бескраја.

Кад се бере грожђе укусно,
Кад се прави вино мирисно.

Мени се чини јесен је стога
Један великодушан дар од Бога.

Ученица: Мила Максимовић, VII/1

**Прво место на литерарном конкурс
„Бачки песнички сусрети 2021“
у организацији „Пријатеља деце
општине Нови Београд“**

Доброта

Знате ли ко доброту има?
Сада ћу рећи вама свима.

Свака мајка која бебу роди,
Сваки човек који своје страхове
преброди.

Свако дете које се насиљу
супротставља,
Свако ко непокретнима храну
доставља.

Сви који се сами са болешћу боре,
И који се за своје право изборе.

Доброта треба да се у сваком крије,
И да чека да је неко открије.

Ученица: Ивана Девећ, VII/1

**Друго место на литерарном конкурс
„Бачки песнички сусрети 2021“
у организацији „Пријатеља деце
општине Нови Београд“**

Дечија песма

Свако мало дете,
Од главе до пете,
Жели да га волите,
А и разумете.

Слатка мала девојчица,
Са осмехом наред лица,
Из очију своје маме
Чита свако осећање.

А несташни бистри дечак,
Када учи или се игра,
Он зна да је татин понос
И татина стална брига.

Зато, драги родитељи,
Волите децу до неба
Мазите их и пазите;
То је све што им треба!

Лазар Царевих, VI/1

**Похвала на литерарном конкурс
„Бачки песнички сусрети 2021“
у организацији „Пријатеља деце општине
Нови Београд“**

Песма о мом псу

Свог пса највише на свету волим,
иако на мене мало режи.
Ја њој не могу да одолим,
њено слатко лице мене разнежи.

Од почетка смо најбољи другари,
осим када се храна спомиње.
Тада смо највећи ривали
и настане хаос од кухиње.

Ипак, моја Ники је једина
и увек ће остати.
У мом срцу је забележена,
попут звезде ће блистати.

Јована Андрић, VII/1

**Треће место на литерарном конкурс
„У част Драгану Лукићу –
Лукићев лист“**

**Данка Буха, наставница српског језика
и књижевности**

Наставник

Касним, поново касним. Трчала сам остајући без даха при сваком кораку. Жустро, отворих врата затичући децу, мирну, чекају своје тестове. Могла сам осетити њихов гнев док сам им делила листове. То је само пет минута мање, не схватам чему толика мржња.

- Тара, желим да урадиш ове задатке, за мене. Пружила сам се преко малог кревета пружајући јој лист. Погледала ме је са готово подругливом гримасом и потом фркнула. Требао јој је минут да проговори и резултат рекла је наглас. Дала је тачан одговор. Задатак решила је у глави. Пољубила сам је посред чела. Наслоних се на њено раме, довољно нежно тако да ни не осети тежину моје главе. Сада је најосетљивија, када лекова понестаје. Прошапутала ми је нешто, нисам разумела. Онда сам схватила када је поновила строгу реченицу. – Закаснићеш, мајко.

Звоно одјекивало је у учионицама. Врло неугодан звук који пара уши. Обележје краја, знала сам шта следи.

Бездушно сам пролазила и узимала довршене или недовршене контролне задатке. Милостиво су ме гледали, па чак и молили за још који минут дуже, не. Моја фаца остала је хладно мирна, можда и сувише непомична. Сусрели су нам се погледи када сам пришла њеном столу, очи су нам држале контакт какав би увек држале, она не скреће поглед. Језива је, жмарци ми прођу кроз кичму када осетим њен бес упућен мени. Овај пут није било исто, очи, њене, магловито су се цаклеле, јесу ли то сузе?

Погледах ка сату који би ми свако вече показивао све веће бројке. Осетила сам топао зрак на својим бледим обрзима, свануло је. Оставила сам папире са стране, знам да ова мука вреди. Немам још пуно времена, конкурс није вечан. Резултат морам да предам што раније, Радила бих на теорему свакодневно. Најбољи рад добија велику новчану награду, а новац ми је сада и више него потребан. Капци су се борили да полакио покрију моје кржаве очи. Били су безобразни игноришући мој мозак који се храбро мучио да настави са радом. Тешко је било гледати све ове људе, који су попут гладних паса лајали на мене. Ах, сав тај гнев. Прелетела сам погледом преко учионице и следила се на месту. Она и њен отац, стајали су у истом ставу, померали усне из којих је излазио зао шапат који су само они могли да чују, а својим очима секли ме попут оштрица. Шта ли, сви они, желе?

– Оцене!- Викнуо је директор. – Деца желе добре оцене, а родитељи одличан успех!- Дрека се наставила. – Дајем све од себе. Промумлала сам промукло. Питала сам се да ли ме је господин уопште чуо. – Било би ти боље, супротно, ја ћу бити онај који ће бити приморан да ти да отказ! Разрогачених очију покушавала сам да појмим шта се догодило. Покушавала сам да се сетим када је математика, тако прелепа наука, изгубила смисао. Покушавала сам да се сетим, зашто ли ме свака нова бројка боли више од било чега. Напор налазио се у тим покушајима.

Усне су јој се скупиле од рана због испуцалости. Испод очију простиру се пепељасто љубичасте завесе, урезане у мермерну кожу, безживотну кожу у којој сада нема нити сјаја нити руменила. Изгледала је ужасно! Сада је личила на мене више него икада, а онда се насмејала и сва сличност је нестала. – Објасни ми, како се раде ови задаци?- Замолила је. Погледала сам их, врло добро сам знала да она већ уме да их ради, али весело запевала сам решења и поставке. Могла бих овако сатима. Зашто ли ме она тако добро разуме, док друга деца то не могу? Није важно, сада сам прави наставник. Онда сам чула, онај строг шапат. – Касно је, мајко

Ви не схватате! Тара је болесна, не можете... - Овај пут, ја сам викала. – Не уплићи свој приватни живот у ово. Знала сам да ми намерно не персира, како бих знала да сам непоштована. - Излази.- Истрчала сам из школских врата, узнемирена толико да сам мислила да ћу заплакати.

Нешто је снажно ударило у мене и све моје ствари расуле су се по путу. Сагнула сам се и клечећи купила књиге, расуте оловке... Како сам дотакла последњу свеску, нечија нога нашла се на њој. Скупе ципеле... Погледала сам ка горе, већ знајући у кога ћу гледати. – Довиђења, наставнице. Изашло је из њених, сјајних усана. Окренула се и отишла, а ја сам седела и плакала у сопственим шакама. Биле су то, неке чудне, хладне сузе.

Још само мало! Рука је болела. Нежно сам је завукла испод сада кратке косе, обзиром да дуга захтева превише времена. Време, понестаје.

Звоно одјекивало је у мом дневном боравку. Врло неугодан звук који пара уши. Обележје краја, знала сам шта следи. Мобилни телефон, звони у касним сатима. Подигла сам слушалицу и не тако брзо, спустила је, мало би било рећи очајно. Сада топла суза, канула је на лист папира за собом оставивши таман пут бројева. И сада знам, да у погрешне бројке уплела сам се.

Решаваћеш задатке, у тој неправедној вечности, све док сваком не нађеш решење, а мој резултат, је био нетачан.

Софија Обрадовић, VIII/1

Треће место на општинском такмичењу „Лукићев Лист“

**Бојана Данчула Дејановић,
наставница српског језика и књижевности**

4. Кефалица

Школа и учење нам доносе много нових речи и информација. У току разговора са ученицима долазимо до различитих одговора. Њихови одговори су често веома занимљиви и другачији. Уживајући у комуникацији, такве одговоре радо памтимо и присећамо их се сви заједно.

Учитељице, рекли сте да је то опходно!

Ученик је киноу, у току часа.

Учитељица: „Наздравље!“

Ученик: „Ја тако, увек, некад кијам. Нешто сам ЕЛЕКТРИЧАН!“

На почетку школске године, нашу школу посетио је председник општине Нови Београд Александар Шапић. Наш ученик је желео да обавести другаре о томе и том приликом рекао: „Био нам је **Жабић** у посети.“

Ученици преписују текст. Међутим, једна ученица се досетила на који начин би могла брже да заврши.

Ученица: „Учитељу, да ли ја могу да измислим ову реченицу да буде краћа и запишем је?“

Ученица: „Моја сестра данас није дошла у школу, зато што јој је ормар ЗГАЗИО прст.“

5. Кутак за библиотеку

Књиге за млађи узраст:

„Лота прави лом”, Астрид Линдгрен

“Лота из Галамцијске улице се једног дана пробудила љута. Сањала је нешто што јој се уопште није свидело, а поверовала је да се то што је сањала стварно догодило. Због тога је била љута, шашава мала Лота.”

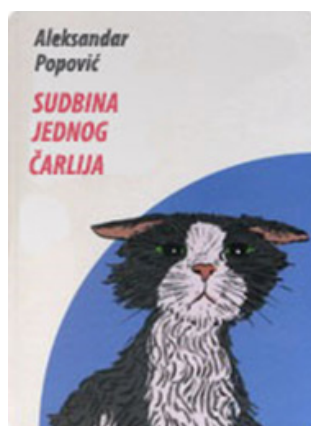
Овако почиње књига о несташној девојчици Лоти која је поверовала да су јој брат и сестра тукли Меду. Она одлази од куће код комшинице Берге и жели да живи на тавану тета Бергине шупе. Лота мисли да може сама, чак и да води сопствено домаћинство. Кад открије колико је страшно и тужно бити сам, Лота се враћа кући. Све се завршило онако како се најлепше приче завршавају, код куће, у мамином загрљају.

У књигама о троје деце из Галамцијске улице главни лик је најмлађа Лота. Она долази из обичне породице и сасвим обичног окружења. Све троје одрастају са мамом и татом, друже се са комшиницом, путују на село код бабе и деде, а њихове авантуре могло би доживети било које дете на свету.

„О дугмету и срећи”, Јасминка Петровић

Књига “О дугмету и срећи” је књига о усамљеном дечаку Јовану који болује од једне врсте парализе. Јован проналази једно сасвим обично дугме и почиње да се дружи с њим.

Кад у наступу нерасположења баца дугме кроз прозор, упознаје нову другарицу Милицу. Познанство са њом је кључно за стварање пријатељства и многе промене у његовом животу. Он упознаје шта је љубав, пријатељство и почиње да увиђа колико тога још живот може да му пружи. „Откад знам за себе, знам за невољу. Али захваљујући Милици, сазнао сам и шта је то срећа. То је онај осећај кад волиш што си ти баш ти, а ниси неко други.” И као што каже Јасминка Петровић: „Јован и Милица нису само ликови из књиге – они живе ту негде поред нас.”

„Судбина једног Чарлија”, Александар Поповић

Једног дана мама мачка је оставила свог синчића у луци, јер је желела да он пропутује свет и недоживињену судбину обичног ловца на мишеве. Ту га налази девојчица Виолета чији је тата био капетан брода. Заједно са Виолетом Чарли обилази свет и тако почињу његове бројне животне авантуре. Мачак Чарли је освајао срца напуљских мачака, продавао шешире, радио у циркусу и доживео низ других невероватних авантура.

Овај роман покреће многе теме: страх од напуштености, блискост нераздвојног пријатељства, љубав за коју се чине велика дела, понесеност славом, тугу због расанка, али и утеху због повратка у окриље мајке. Чарли је на почетку незрело маче, а на крају мачак са богатим животним искуством.

Књиге за старији узраст:

„Птица“, Анђела Џонсон

Сесил је имао обичај да ме пробуди око пет ујутру да изађем и трчим са њим. Говорио је да не зна никог другог на свету ко се не би љутио ако би га пробудио тако рано и никог ко би имао снагу колибрија.

Мислим да ме је зато увек звао Птица.”

Девојчица Птица има тринаест година. Побегла је од куће да тражи очуха који је напустио њу и мајку, а није рекао ни збогом. Када је отишао Птица се уплашила да је више нико неће тако звати и осетила је велику празнину. Мислила је да ће успети да убеди очуха да се врати кући. На свом путовању бива уплетена у животе оних у којима такође постоје празнине које треба испунити. То су дечаци Итан и Џеј и госпођа Причард. Читајући књигу,

сазнајемо да топлина и доброта могу да залече многе ране, а Птица је схватила да очух није њен тата и да не може да га замени.

„Хајдук у Београду“, Градимир Стојковић

Дечак Глигорије Пецикоза Хајдук долази из села у Београд и полази у нову школу у осми разред. Пажња је усмерена на процес уклапања у нову средину и окружење. Велике промене се дешавају и у дечаку и у његовој породици. Хајдук се труди да буде прихваћен и као изванредан кошаркаш, и као добар друг, и као одличан ђак, и као одговоран син. Наилази на разне препреке, али ће открити да постоји сила која може све да промени и умаласе, а то је љубав. Сазнајемо да је пут sazревања тежак и да га прате и лепе и ружне ствари. Писац наглашава како је важно бити уз децу, бодрити их и усмеравати и чинити да се осећају колико одговорни толико и слободни.

„Лето кад сам научила да летим“, Јасминка Петровић

Тинејџерка Софија путује на Хвар где треба да проведе лето са својом баком и њеном сестром. На Хвару не познаје никог, не разуме речи и обичаје. Лето је пуно изненађења. Њена породица, која је завађена годинама, се мири и она доживљава летовање из снова. Упознаје пуно родбине, заљубљује се у странца...

„СТИЖЕ МИ ПОРУКА ОД СВЕНА. ПИШЕ ДА ЈЕ С ДРУШТВОМ БИО У НЕКОМ КЛУБУ, АЛИ ИХ ЈЕ ОСТАВИО И КРЕНУО ПЕШИЦЕ КУЋИ. ПИШЕ ДА ПОГЛЕДАМ У МЕСЕЦ, ЈЕР И ОН УПРАВО ГЛЕДА У ЊЕГА. НА ТАЈ НАЧИН ЋЕМО СЕ ПОВЕЗАТИ.”

За овај роман Јасминка Петровић је добила неколико престижних књижевних награда.

Сандра Репец, библиотекарка

Посета књижевнице Јасминке Петровић

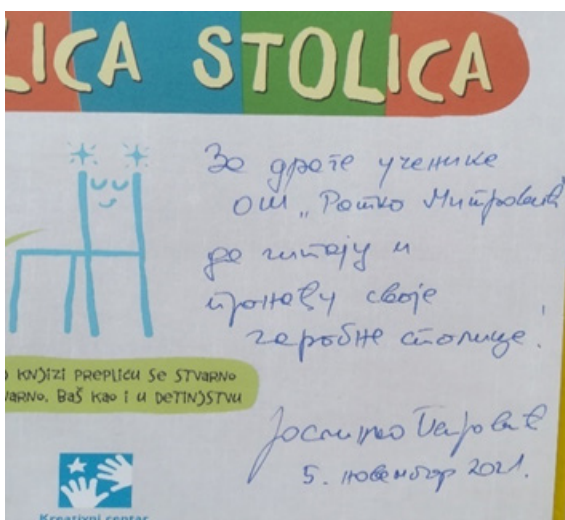

Наша школа је 5. 11. 2021. године имала част да угости познату књижевницу за децу и младе, Јасминку Петровић. Промоцију своје књиге „100 лица столица“, књижевница је одржала у одељењу IV/3.

Ученици су имали прилику да се упознају са веома необичном књигом, чија је главна јунакиња, нико други, него – столица. Машта, хумор и стварност којима је проткана свака прича у овој књизи, оставили су изванредан утисак на ученике. Посебно су им биле интересантне илустрације које прате сваку причу.

Ученици су са одушевљењем постављали различита питања, делили своје утиске и коментаре о књизи. На крају дружења, књижевница је ученицима дала веома занимљив задатак, који су они са одушевљењем прихватили. Која си ти столица? Замисли, опиши и илустрирај каква си, од чега си направљена, чему служиш и зашто си баш таква столица? Дружење са ученицима је протекло у изузетно пријатној и топлој атмосфери. Радујемо се и надамо поновној посети књижевнице Јасминке Петровић нашој школи.

Виолета Ђурић, учитељица

6. Интервју

Интервју са директорком Сузаном Липић

Сузана Липић, директор Основне школе „Бранко Радичевић“, рођена је 19. 12. 1964. године у Скопљу. По занимању учитељ и дефектолог. Похађала је Основну школу „Ратко Митровић“ од оснивања школе и прва два разреда средње школе по систему усмереног образовања у истој школи. Крајем осамдесетих и почетком деведесете године, радила је као учитељ у нашој школи, те смо одлучили да разговарамо с њом о школи, образовању и учитељском позиву. У наставку прилога можете прочитати део нашег разговора са Сузаном Липић, бившом ученицом наше школе и колегиницом.

1. Шта посебно памтите из ђачког доба?

Посебно памтим дружење. Новобеоградско насеље Блок 38 је био специфичан, зато што смо сви ми тада били деца војних лица и евентуално понеког цивила запосленог у војсци. Владала је посебна атмосфера, јер смо сви долазили из различитих крајева старе Југославије, углавном деца из национално мешовитих бракова. Владала је нека друга атмосфера одрастања. Моје детињство се разликује од модерног детињства, јер је тада био само песак и бетон. Добровољно смо учествовали у различитим акцијама које су организоване у школи и ван школе.

2. Када и зашто сте се одлучили да постанете учитељ? Шта Вас је подстакло да постанете учитељ?

Љубав према деци и рад са децом пре свега. Моја учитељица је била много строга и није била мој узор да постанем оно што сам данас. Моја жеља је била да радим са децом.

3. Колико година сте радили као учитељ и у којим школама? Колико дуго сте радили у ОШ „Ратко Митровић“ ?

Као учитељ сам радила преко 25 година у две школе: ОШ „Ратко Митровић“ и ОШ „Ђуро Стругар“. У ОШ „Ратко Митровић“ сам радила непуне три године, а остале године сам радила у ОШ „Ђуро Стругар“.

4. Како Вам је било да радите у школи коју сте похађали као ученик?

Било ми је изузетно лепо да радим у ОШ „Ратко Митровић“. Када сам прешла у ОШ „Ђуро Стругар“ много сам патила за мојом школом. У ОШ „Ратко Митровић“ проглашена сам технолошким вишком и тада сам имала могућност да бирам у коју школу да пређем. Изабрала сам ОШ „Ђуро Стругар“, јер сам одрасла у том крају. Своје слободно време сам проводила у „Ратку“, путовала сам са колективом и дружила се, ту сам стекла пријатељства за цео живот.

5. Колико сте извели генерација као учитељ? Коју генерацију бисте издвојили као посебну, можда по успесима, несташлицима?

У ОШ „Ратко Митровић“ извела сам једну генерацију и за њу сам била посебно везана, јер је то моја прва генерација. У ОШ „Ђуро Стругар“, такође, сам била везана за ту прву генерацију која ми је следовала. Мој тадашњи ђак је био Радош Чучковић, који је данас наш колега, професор физичког и здравственог васпитања, који ради у „Ратку“. Та прва генерација је била веома успешна, како тада, тако и сада. Сви су они остварене личности, имају своје породице, а самим тим им је и живот испуњен. За мене је то највећи успех.

6. Шта је најлепше, а шта најтеже у учитељском послу?

Најлепше у учитељском послу је рад са децом. Мислим да рад са децом подмлађује. Некако, људи остају младог духа и не могу брзо да остаре. Деца нас мотивишу и та спона између нас прави међусобно разумевање. Најтеже је радити са родитељима деце, који су превише субјективни, а понекад и са колегама, због њихове сујете.

7. У ком моменту сте одлучили да се бавите директорским позивом? Да ли сте о томе размишљали или се то спонтано догодило?

О томе сам размишљала још много година пре, али нисам имала подршку породице, јер сам имала озбиљних здравствених проблема. Давне 2014. године на молбу колектива проглашена сам за директора, јер је тадашња директорка ОШ „Ђуро Стругар“ одлучила да иде у пензију. Волим да се бавим организацијом. За тај позив увек ме је спречавало моје слабо здравље, као и мањак подршке моје породице.

8. Колико дуго сте директор школе?

Од почетка фебруара 2019. године сам директор у ОШ „Бранко Радичевић“.

9. Да ли сте испуњени као директор и које су Ваше амбиције?

Јесам. Жао ми је што то нисам много раније прихватила. Волим овај посао, без обзира што он носи много више проблема него учитељски, али сасвим други тип тежине.

10. Како бисте себе описали као учитеља, а како као директора?

И као учитељ и као директор сам блага. Неко ко гледа да разуме потребе и проблеме како деце, тако и запослених.

11. Када бисте могли поново да бирате да ли бисте кренули истим путем?

Не, мислим да бих можда пре одабрала електротехнику, јер је и мој тата из те области. Сматрам да бих се боље снашла у томе, зато што не бих имала контакт са људима. Уколико би се поново определила за просвету, то би био позив наставника физичког и здравственог васпитања.

12. Које карактеристике по Вашем мишљењу треба да има успешан учитељ?

Успешан учитељ треба да воли и разуме децу, као и да буде правичан. Такође, учитељ свакодневно треба да се бави образовањем и својим стручним усавршавањем.

13. Шта бисте поручили младима који планирају да раде у просвети?

Да воле свој посао, да буду правични и да разумеју децу.

14. Који је Ваш животни мото ?

Мој животни мото је да увек треба помоћи свима. Ако не можеш да помогнеш, немој ни да одмогнеш.

**Интервју водиле Александра Кукић и Кристина Ракочевић,
учитељице у продуженом боравку**

7. Креативно стваралаштво ученика

МОЈА УЧИОНИЦА ЈЕ ОЖИВЕЛА

Док ђаци седе мирно у клупи,
У позадини нешто лупи.
То је прозор био,
Жалио се табли, да је остарио.

Табла поносно рече-
„Заменио ме домар пре неко вече,
Зато тај проблем немам,
А на часу никад не дремам.“

Хтеде и креда нешто рећи,
Да она има проблем већи-
„Стално ме ломе и због тога сам тужна,
И после ми ђаци кажу,
Да сам много ружна;
Фломастер кажу да пише боље
И зато за учење имају више воље.“

Звонце повика на сав глас-
„Време је за следећи час!“
Нови час стаде пред ђаке
И најави задатке лаке.
Дневник ће поносно уписати петице,
А ђаке ће памтити као свезналице.

Искра Балаћ, IV/1

Јован Коледин, IV/1

Срна Димовски, IV/1

Мој тата

Мој тата је савршен и зато Вам данас причам о њему. Он се зове Владимир, рођен је у Ваљеву. Има црну косу и браонкастосмеђе очи. По занимању је доктор и воли да помаже људима. Духовит је, занимљив и врло смешан, често ме засмеје својим шалама. Увек када сам тужна, усрећи ме. Ако ми око било чега треба помоћ, помогне ми. Одлично се дружимо, тата је увек ведар и насмејан и баш ми се то свиђа код њега. Воли мене, моју породицу и много је добар. Често заједно идемо напоље и сјајно се забавимо. Шта год желим, тата ми то испуни. Увек када сам поред њега, моје срце је пуно љубави и среће. Ето, баш овакав је мој тата. Много га волим и знам да и он воли мене.

Александра Милутиновић, III/2

Мој тата

Ја волим свог тату највише на свету и зато сам узбуђена што вам пишем о њему. Мој тата се зове Младен Новковић. Има четрдесет и две године. Висок је и леп. Има браон очи и кратку, браон косу. Тата је племенит и добар и увек када се разболим помогне ми. Смешан је и забаван. Када сам тужна или љута, он ме насмеје и орасположи својим сјајним шалама. Ради у Институту за мајку и дете. Он је лекар и лечи болесну децу. После школе одемо да играмо тенис, један на један. После партије тениса следи слатко изненађење. Када тата ради до касно, не играмо се толико, али он увек покушава да нађе времена за мене. Викендом се више играмо. Тада идемо да возимо бицикл по стазама на Ади и поред Саве. Када идемо на море, ми заједно ронимо у мору и истражујемо. Зими се гађамо грудвама, док се не смрзнемо, а после идемо на топлу чоколаду. Када дође јесен идемо у дуге шетње, сакупљамо орахе и гађамо се сувим лишћем. Понекад, када тата кува, ја му се придружим и заједно спремимо породични ручак. Уживам док помажем у кухињи, јер је тата сјајан кувар и прави укусна јела. Када сам поред тате осећам се лепо и сигурно. Срећна сам што имам таквог сјајног тату, јер је најбољи тата на свету.

Нађа Новковић, III/2

ТЕМАТСКИ ДАН „КУЛТУРНО НАСЛЕЂЕ“

Трагови прошлости се чувају и штите од заборав за будуће генерације. Како у време неповољне епидемиолошке ситуације нису дозвољене посете музејима и споменицима културе, ученици III/2 одељења су реализовали тематски дан „Културно наслеђе“. Низом активности истраживали су материјалне, писане и усмене изворе, а путем интернет линкова одгледали су церемоније неколико народних обичаја.

Прва радионица је обилувала садржајима кроз које су ученици упознали старе аутомобиле, оруђе, оружје и новчанице. Друга нас је упознала са старим писмима, списима, новинама, фотографијама и књигама. Кроз трећу радионицу ученици су се упознали са грађевинама у прошлости, старим кућама, манастирима, тврђавама, градовима. Четврта нас је на очигледан начин, уверљиво, упознала са намештајем, накитом и посуђем из далеке прошлости, а пета са обућом и одећом.

За крај тематског дана за ученике је организована калиграфска радионица, а задатак за ученике је био да испишу калиграфским писмом једну народну умотворину по свом избору.

Катарина Пејовић, учитељица

Кућице за птице

Долази хладније време.

Неке птице су одлетеле у потрагу за новим, топлијим домом, а има и оних које су остале, да заједно дочекамо зиму!

Где ће се оне угрејати када падне први снег, смислили су ученици II/4!

Почели су да прикупљају искоришћене картонске тетрапаке и узели алат у руке. Са пуно труда, маште и љубави кућице за птице су биле готове!

Окачили смо их на дрво у школском дворишту и сад стрпљиво чекамо прве станаре!

Ученици I/3 и II/2 су урадили кућице за птице и хранилице за њих. Били су вредни и креативни. Маштом и различитим материјалима у виду јабука, семенки сунцокрета, папира у боји и картона створили су другачије место у школи, које ће радо посећивати птице. Уживали смо у раду и резултатима.

**Кристина Ракочевић,
Александра Кукић
и Биљана Штрбац,
учитељице у продуженом боравку**

УГЛЕДНИ ЧАС – ФИЗИЧКО И ЗДРАВСТВЕНО ВАСПИТАЊЕ

У петак, 26. новембра 2021. године за време петог часа, одржан је угледни час из физичког и здравственог васпитања, испред Актива друштвених наука и вештина.

Часу су присуствовали директорка школе, учитељи и неколико наставника.

Ученици VI/1 и VI/2 су имали час увежбавања до тада обрађених елемената из атлетике, гимнастике и кошарке. На тај начин приказали смо један део усвојених вештина на часовима физичког и здравственог васпитања. Реализатори програма су били наставници Велимир Јекнић и Радош Чучковић који позивају колеге да и следећи пут присуствују угледном часу на којем ученици имају прилику да покажу научено развијајући тако самопоуздање.

Радош Чучковић,
наставник физичког и здравственог васпитања

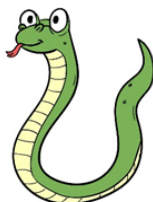
КРЕАТИВНОСТ НА ЧАСОВИМА ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

Наши ученици раде вредно и креативно на свим часовима. Тако и часове енглеског језика чине још интересантнијим. Са наставницом енглеског језика Весном Николић, ученици су написали неколико песама.

Monsters in my room

There are some ghosts downstairs in the hall.
There's an octopus on the wall.
There's a gaint snake on the floor.
There's a big spider on the door.
There's a monster under my bed.
There's a bat above my head.

Наталија Бабић, VI/2

There is....

There are monkeys in the hall.
There are bees on the wall.
There is a snake on the floor.
There is a dog in front of the door.
There is a cat under my bed.
There are some dreams in my head.

Вук Тошковић, VI/2

Spooky house

There are ghosts in the hall.
There's a spider on the wall.
There's a shark on the floor.
There's a gorilla in front of the door.
There are monsters in my bed.
There are dreams in my head.

Лана Каран, VI/2

My room

My closet is in the hall.
My pictures are on the wall.
My white rug is on the floor.
There's a ball behind the door.
There's a box under my bed.
There's a lamp above my head.

Милица Николић, VI/2

There is...

There is a cat downstairs in the hall.
There is a bat on the wall.
There is a dog on the floor.
There is elephant next to the door.
There is a man in front of my bed.
There is a spider above my head.

Данка Стојановић, VI/2
Маша Мијачевић, VI/2

Весна Николић,
наставница енглеског језика

8. Наше манифестације

ПРИЈЕМ ЋАКА ПРВАКА

Наша школа има дугу традицију. Сви ми се трудимо да део традиције буду манифестације које често обележавамо. Креативно стваралаштво наших ученика и запослених чини то могућим. Стварамо магичне тренутке и призоре. Одолевамо сложеним ситуацијама и маштом стварамо један потпуно другачији свет. Сваки дан је посебан у којем стварамо нешто ново, изузетно, што нас чини баш таквим какви јесмо. И ове школске године постали смо богатији за нову генерацију ученика. Дочекали смо ђаке прваке веселим мелодијама, глумом и гласним аплаузима. Школа сада има три одељења ђака првака у школској 2021/2022. години.

Све активности на свечаном пријему у школском дворишту је забележио фотограф и направио је дивне успомене на један од најважнијих дана у животу једног ђака. Школи као успомена остаје још једно генерацијско дрво, које су ученици осликавали отисцима прстића. Дрво сада краси наш хол школе, као подсетник да је школа богатија за нових осамдесет осам ученика.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Дечју недељу под слоганом „Дете је дете, да га волите и разумете!“ обележили смо кроз низ активности, које су се одвијале од 4. 10. до 10. 10. 2021. године. Ученици су посетили Факултет драмских уметности, организовали смо спортске игре Полигон препрека, направили Јесењи карневал, припремили здраву ужину, разговарали о дечјим правима и обавезама, исписивали међаше калиграфским словима...

Први дан Дечје недеље је био у знаку пријема ученика у дечју организацију „Пријатељи деце Србије“. Сваки ученик првог разреда је добио здраву ужину - воћни ражњић, „Добродошлицу“, беџ и међаш са својим именом. Поклоне су припремили старији другари са својим учитељицама, као и Школа.

ПОСЕТА ФАКУЛТЕТУ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ

Познати смо по одличној сарадњи са родитељима, те нам је професор на ФДУ и наш родитељ Срђан Карановић, ове јесени омогућио, већ традиционално, да у оквиру обележавања Дечје недеље, посетимо Факултет драмских уметности. Његови студенти су одиграли две представе за наше ученике: „Црвенкапу“ – аутора Игора Бојовића и „Успавану лепотицу“ – аутора Живомира Јоковића. Задовољство је било обострано. Ученици су уживали у представи, сваки тренутак изведбе је био неочекиван, интеракција глумаца и публике је била бурна, што је студентима огромна потврда да раде одличан посао и да су изабрали право занимање. Много смеха, радости, аплауза и препричаваних доживљаја, произвео је овај дан Дечје недеље.

ЈЕСЕЊИ КАРНЕВАЛ

Јесен својим бојама носи посебност. Зато јој се и ове године радујемо! У част јесени, креативности и Дечјој недељи, организовали смо Јесењи карневал. Инспирисани ученици су у школском дворишту направили маске и приказали их. Сунцокрети, јесењи плодови, лишће у јесењим бојама, створили су праву магију.

ПОЛИГОН ПРЕПРЕКА

Наши вредни ученици, поред креативности и знања, показали су и спортске вештине. Ученици од првог до четвртог разреда су учествовали у спортском такмичењу. На овом занимљивом полигону ученици су имали прилике да се забаве, јачају спортски дух и покажу своју спретност. Наравно, успели су у томе! Све препреке су савладане, а ученици, озарених лица, преузели су своје похвале и поносно их приказали.

КУЛТУРНО ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО ДАНУ ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА

Трудимо се да обележавамо све значајне датуме. За нас је један од најзначајнијих Дан просветних радника. Слоганом „Учитељ сам, јер верујем у децу“ обележили смо овај празник. Захваљујући нашем позиву, ученицима, родитељима и колегама, организовали смо културно вече. Рецитовање, глума, звуци гитаре, ликовни радови ученика, аплаузи, ремек - дело калиграфске секције, употпунили су ово вече.

Велику захвалност исказали смо родитељима наших ученика, који чине да наш рад буде запажен и промовисан на прави начин. Поносни на оно што јесмо и на који начин радимо, радујемо се наредним манифестацијама.

Култура, емоција и уметност су биле звезде водиле, како тог дана, тако и у току школске године. Испратили смо наше колегинице Љубицу Милисављевић и Стамену Шћепановић у пензију, присетили се њиховог рада са ученицима и колегама и пожелели им све најбоље у даљем животу.

Захвалили смо се на одличној сарадњи родитељима и колегама из других новобеоградских основних школа и пожелели наставак исте.

ХУМАНИТАРАНА ИЗЛОЖБА „НОВОГОДИШЊЕ ЧЕСТИТКЕ“

Већ трећу годину организујемо хуманитарну изложбу „Новогодишње честитке“ са циљем да помогнемо онима којима је то најпотребније. Претходне две године су родитељи доносили школски прибор у замену за новогодишње честитке које су наши ученици успешно и креативно израђивали. Ове године смо, на предлог директорке школе, сви прихватили да се овом хуманитарном акцијом укључимо и помогнемо нашој ученици из одељења IV/3 Николини Нанушевски, којој су потребна огромна новчана средства за лечење. Сви ученици школе, заједно са својим наставницима, почевши од 8. 12. 2021. године, па све до 17. 12. 2021. године, излагали су своје новогодишње честитке, а родитељи, баке и деке, комшије и суграђани су их куповали и са радошћу донирали новац за нашу Николину. Водимо се народном изреком: „Ко добро чини, добро му се враћа“ и на тај начин учимо нашу децу да је наше мало, Николини много.

Сви смо се ангажовали пуног срца за Николин осмех! Надамо се успешном напретку у Николинином лечењу и верујемо да осећа да је сви у школи волимо!

Светлана Милутиновић,
директорка

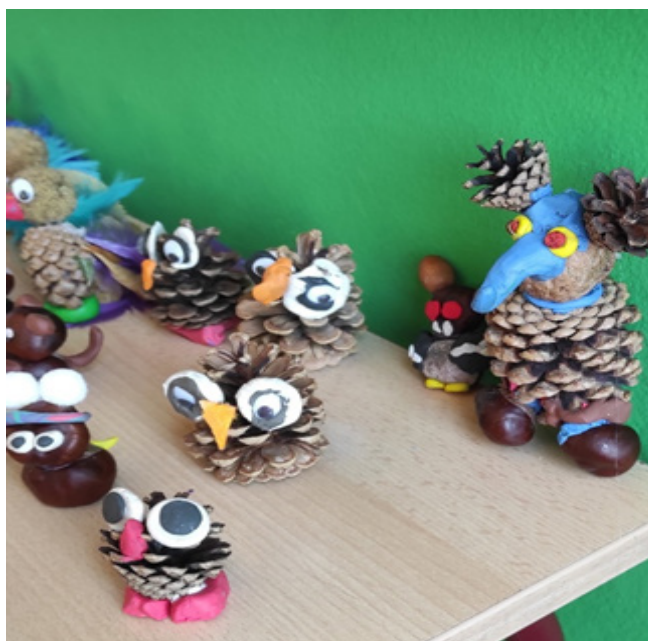
9. Секције

Креативна радионица

Креативна радионица ученика II/3 разреда одржана је 25. 10. 2021. године на тему “Животиње од јесењих плодова”. Још једна у низу активности у нашем одељењу, којом смо обележили јесен, детаљније се упознали са њеним лепотама и различитим плодовима, протекла је уз дечје осмехе и грају. Правили смо различите животиње од јесењих плодова које смо сакупили у оближњем парку и школском дворишту. Ученици су вредно сакупљали шишарке, кестење, жирове, орахе и плодове платана. Уживали смо у заједничком раду, оживели јесење плодове, правили разне креације, а резултатима смо сви били одушевљени. У веселој и радној атмосфери, настале су: меде, зеке, јежићи, птичице, сове, куце, пужићи...

На крају часа смо направили малу изложбу, којом смо оплеменили кућак наше учионице.

Марина Батес,
руководилац креативне радионице

Драмска секција

Драмска секција се бави неговањем говорне и сценске културе ученика, развијањем талената, природности израза и сценског наступа, креативне сарадње.

У току рада у школској 2021/2022. години, планирани су часови на којима ће се реализовати фонетске и стилске вежбе, вежбе рецитовања и глуме, драмских импровизација и израза на задату тему. Ова секција развија креативан однос ученика према књижевним делима, али и сарадњу и другарство, као и колективни дух. На овим часовима ученици ће вежбати дикцију, акценат, глуму, пантомиму, импровизацију, елементе правилног рецитовања, фонетске игре...

Чланови драмске секције учествоваће и у обележавању Дана Светог Саве, у јануару 2022. године, затим на свечаној приредби поводом Дана школе, као и у низу различитих акција у току школске године. Ученици са лакоћом и великом вољом реализују своје задатке. За културно вече поводом Дана просветних радника припремили су драмски текст о учитељу.

У зависности од могућности и интересовања ученика, у току године могуће је организовање и неких других активности.

**Даница Качавенда,
руководилац драмске секције**

ВЕШТИНА КАЛИГРАФСКОГ ПОКРЕТА

Калиграфска секција

Калиграфија постаје заштитни знак наше школе, постаје симбол дружења, креативности, тимског рада и стваралаштва. Имали смо идеју да створимо нешто што је у супротности с технологијом, да одвојимо децу од екрана и дугмића, да рукама вратимо смисао, да развијемо фину моторику. Успели смо у томе. Међутим, десило се да смо на најбољи могући начин повезали традиционално и модерно. Научили смо да истражујемо интернет садржај, да бисмо дошли до идеја, схватили смо да све оно што напишемо, можемо да прилагодимо новим технологијама, једноставно – спојили смо старо и ново.

Да би било која активност заживела у школи, потребно је мотивисати децу, јер су деца носиоци свих идеја. Када им пробудите жељу, заинтригирасте машту и дате им алат у руке, они стварају магију.

Чланови калиграфске секције су неуморни у потрази за идејама и неуморни су у раду.

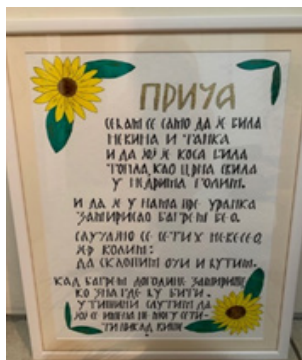
Ово нам је трећа година рада и поносно можемо да кажемо да је иза нас много занимљивих дела. Није било лако покренути секцију. Озбиљно смо се бавили истраживачким радом. Сарађивали смо са Филолошким факултетом и Етнографским музејом. Директорка школе Светлана Милутиновић, учитељица Татјана Крсмановић и наставница српског језика Бојана Данчула Дејановић, учествовале су на међународној конференцији у Словенији, представиле рад и истраживачким радом усавршиле своје компетенције. Када је почела са радом, секција је постала покрет који повезује ученике, учи их тимском раду и развија креативност. Циљ нам је да то негујемо и развијамо.

Ове године, рад калиграфске секције представљен је и у Сарајеву на међународној конференцији која је била посвећена умрежавању школа и примерима добре праксе. Нашу секцију смо представили и у основној школи „Марко Орешковић“ у нашем комшилуку, у којој ће се оформити калиграфска секција са којом ћемо радо сарађивати.

Ученицима је занимљив рад на часовима секције, јер школа обезбеђује да све њихове идеје буду остварене. Имали су прилику да пишу по дрвету, керамичким шољама, специјалним хамерима, а и да науче како се слова компјутерски преносе на различите материјале. Најинтересантније им је било да пишу по керамичким шољама. Смишљали су поруке, бирали врсту слова и уживали у сопственој креативности. Шоље су продавали на продајној изложби поводом Дана просветних радника. На тај начин уче о значају финансијске писмености и предузетништва. Посебно смо поносни што ће прикупљени новац бити уплаћен у хуманитарне сврхе.

Секција живи и развија се зато што су деца мотивисана и вољна за рад. Њихова воља и жеља су покретач свега што школа треба да представља. Деци само треба дати шансу да покажу шта могу и докле стижу. Наш циљ је дугорочан, желимо да калиграфија буде покретач заједничких активности, како би школски живот био занимљив и плодотворан. За нашу школу калиграфија је покрет – покрет руком, покрет креативног израза, покрет који повезује ученике и школе, покрет који прелази границе, покрет којим стварамо опипљиву уметност.

Бојана Данчула Дејановић,
руководилац калиграфске секције

10. Кутак за психолога

Драги осмаци,

Дани полако пролазе. Време тече ка једној од најважнијих одлука сваког младог човека - одлуци о избору будуће школе и занимања. Иако до тог избора има још доста времена, желим да вас у најкраћим цртама подсетим на важне чињенице у вези са школском и професионалном оријентацијом, о којима разговарамо на часовима и индивидуалним контактима у школи. Покушаћу да вам још једном помогнем да на најефикаснији начин, уз помоћ својих родитеља, донесете ову важну одлуку.

1. Избор школе и будућег занимања мора бити добро промишљен, а не резултат случајног избора. Садашњи избор, поготово за оне ученике који се опредељују за средњу стручну школу, представља неку врсту опредељења и усмерења ка одређеној групи занимања или врсти послова.
2. Код избора занимања посебно водите рачуна о цртама ваше личности, јер будући посао који треба да обављате, можда неће бити у складу са вашим карактеристикама. (На пример: Ако сте интровертни, затворени у себе, недовољно причљиви, не успостављате лако контакт, погрешно је бирати професију којој је у основи комуникација и социјални односи...)
3. Важно је обратити пажњу и на ваше способности, јер свако од нас поседује неке вештине и способности које му „иду од руке“ и у којима је успешан. Оно што нам лако иде, треба да буде и део наше професије и будућег школовања. (На пример: Ако сте успешни у природним наукама, ваш избор у гимназији треба да буде природно -математички смер...)
4. Лична интересовања су за будућу професију и школовање такође веома битна. Оно што волиш, оно што се учи и ради са вољом и жаром, важно је за успех у будућем школовању, а нарочито професији. Незадовољство у послу може се код одраслих рефлектовати на незадовољство и у другим сферама живота, што нимало није пријатно, нарочито кад се узме у обзир чињеница да велики део дана запослени људи проводе на послу.
5. Здравствене карактеристике сваког од нас битне су за избор будућег занимања, јер могу онемогућити успешно обављање послова у будућности. (На пример: Особе склоне алергијама би требало да избегавају занимања у којима су присутне агресивне супстанце...)
6. Перспективе наставка школовања, напредовање у струци и лична афирмација, још су неке од карактеристика о којима се треба информисати код доношења одлуке о избору будуће школе и занимања. Поред тога, иако нису најбитније, дефицитарност занимања на тржишту рада и висина зараде, карактеристике су занимања о којима неки размишљају.

Типичне грешке код избора школе и занимања:

1. Уписујем се у школу у коју иде мој најбољи друг/другарица.

Уколико си у погрешно одабраној школи, другарица или старо друштво, не могу ти помоћи. У новој средини те чека мноштво нових пријатеља, а неки од њих могу постати трајна пријатељства. Старе другове можеш увек да виђаш, одлазак у различите школе не значи и раскид пријатељства.

2. Уписујем се у најближу школу мом месту становања.

Код избора школе много је других важнијих разлога за избор, близина становања не треба да буде пресудна, нарочито што средња школа траје три или четири године, а избор професије и занимања је један од најважнијих животних избора.

3. Уписаћу се у школу по жељи и избору мојих родитеља.

Тачно је да родитељи најбоље познају тебе и твоје карактеристике и умногome ти могу помоћи око избора школе и занимања. Ипак, тај избор треба да буде твој, уз подршку и помоћ твојих родитеља, уважавајући твоје жеље. Ниси довољно одрастао да би ту одлуку могао да донесеш потпуно самостално. Уколико се твоје жеље поклапају са родитељским, немој по сваку цену бирати нешто супротно.

4. Уписаћу се било где, јер имам слабији успех.

И поред чињенице да мањи број укупних бодова за упис у средњу школу ограничава избор будуће школе, постоје многе школе и образовни профили који могу бити твој реални избор. У оквиру њих, начини правилан избор у складу са твојим карактеристикама и жељама.

5. Бирам једну школу, друга не долази у обзир.

Осим школе која је твој први избор, битно је да имаш и резервне варијанте, јер је број места на сваком смеру и образовном профили ограничен. Унапред се потпуно поуздано не зна какав ће бити критеријум за упис у ту школу у наредној школској години.

Овде су укратко дати савети за твој добар и успешан избор и наставак школовања.

Школа, односно занимање, мора одговарати ТЕБИ, а не другима и мора бити пажљиво одабрана.

Ја ти у томе желим пуно успеха и среће!

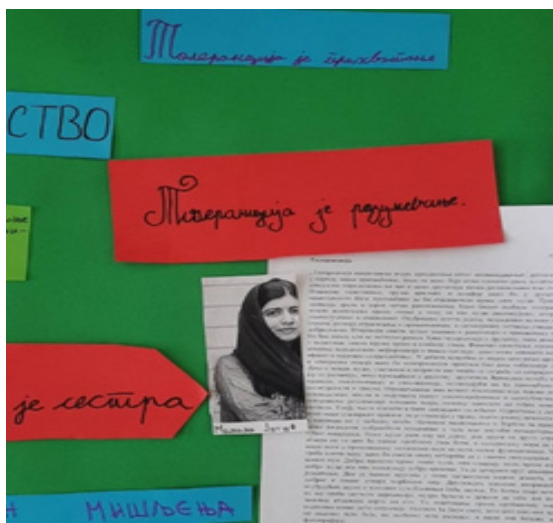
Поздравља вас Гордана Блажовић, психолог школе

11. Ученички парламент

Ми смо Тим. Ми смо ђаци седмог и осмог разреда и желимо да се наш глас чује. Баш зато желимо да вас упознамо са циљевима и задацима Ученичког парламента. На почетку сваке школске године, већ у септембру, формира се Ученички парламент. То је институција коју је неопходно да има свака школа којој је стало до квалитетног образовања младих.

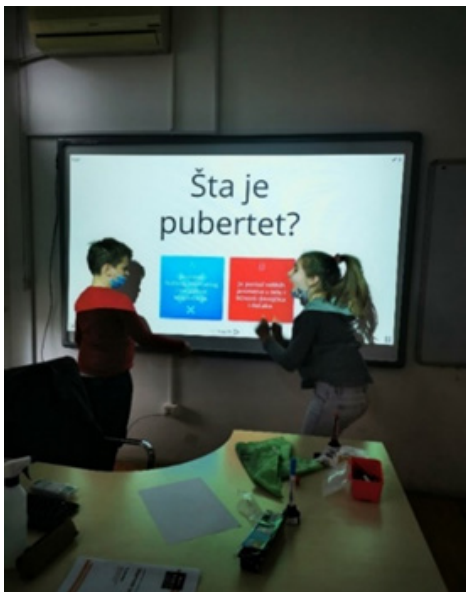
Руководилац ученичког парламента је наставник који председава седницама и управља радом ове институције. Програм рада парламента саставни је део Годишњег плана рада школе. Чланови Парламента састају се једном месечно или по потреби, како би размотрили питања која су важна за што бољу реализацију заједничког рада и живота унутар школе. За добро функционисање Парламента, важно је да његови чланови и чланице владају одређеним комуникацијским вештинама, да добро познају своја права (Конвенција о правима детета), као и да познају демократске процедуре и начине одлучивања. Ученички парламент представља једино место и простор унутар кога ученици могу слободно да изразе своја мишљења, која је неопходно уважити у вези са питањима која га се непосредно тичу (члан 12. Конвенције о правима детета). Оно што чини Ученички парламент изузетно значајним, управо је то што он има право да упућује предлоге школским органима и стручним тимовима. Такође, на важност ове институције упућује и непосредна сарадња наставника и ученика, која се унутар ове институције остварује. Развијање културе дијалога, дискусије, али и подстицање толеранције и неговање свести о правима и одговорностима ученика један је од важнијих циљева који се остварују кроз ову институцију. Зато ТЕ позивамо да се придружиш раду Ученичког парламента како бисмо заједно ову школу учинили још бољом.

Јасна Глушац, руководилац Ученичког парламента

12. Страна за родитеље

Којим путем кроз адолесценцију?

Период одрастања, који најчешће почиње око дванаесте и траје до двадесете године живота, животна је фаза између детињства и одраслог доба и период који називамо адолесценцијом. Тај период је изузетно важан у животу, јер се тада дешавају најинтезивније промене, како у физичком и телесном смислу, тако и у психолошком и физиолошком развоју детета. Промене које се адолесцентима дешавају у физичком и телесном смислу, видљиве су и очекиване због чега их лако учимо и препознамо и најчешће не представљају основ за страхове, неразумевање и бригу родитеља и одраслих. Међутим, психолошке промене које се манифестују различитим облицима понашања адолесцента често остају препознате до краја, а неретко их погрешно етикетирамо као вид невоспитања, безобразлука или размажености.

Важно је знати да у психолошком смислу током пубертета сазревају три процеса – мисаони, емоционални и вољни. Управо је сазревање вољног процеса извор сукоба између детета са једне стране и родитеља са друге стране. Ово је период немира, непослушности, непоштовања и непријатности, а кључ за успостављање бољих односа је, пре свега, информисаност, која ће одраслима помоћи да на нов начин одговоре на потребе детета, да му се прилагоде, а да задрже раније стечени ауторитет. Родитељ мора да разуме да је период пубертета изузетно тежак и за дете, јер оно пролази кроз многе сукобе. Оно што је детету најпотребније у овом периоду, од родитеља и осталих одраслих из окружења, је љубав, подршка, охрабрење, топлина и правилно усмеравање. Најчешћа дилема коју родитељи имају јесте да ли увек и у свакој ситуацији треба да буду уз свог тинејџера, а одговор је увек недвосмислен и исти - ДА!

Родитељска подршка се односи на конструктивна и функционална понашања детета. Важно је разумети и дати право детету на промену интересовања и у случајевима када нам се ставови не поклапају. Одрасли би требало да буду информисани у вези са актуелним друштвеним дешавањима како би лакше разумели промене и адекватније одговорили на понашања деце, која се разликују од понашања каква су била прихватљива и доминантна у друштвеном контексту који је био важећи када су сами били тинејџери. Када говоримо о ризичним понашањима тинејџера, улога родитеља примарно треба да остане подржавајућа и прихватајућа у односу на личност детета, али је важно да се доследно и континуирано утиче на потенцијално ризично понашање детета и то пре свега појачаном едукацијом, а са циљем превенције оних понашања која би могла имати штетне последице. Од изузетног значаја је развијати код детета вештину преузимања одговорности за сопствене изборе и одлуке. Колико год да су промене понашања тинејџера изражене и неприхватљиве за вредносни систем одраслих, они ниједног момента не би смели да забораве на чињеницу да се дубоко иза отвореног револта и „отимања“ детета, увек крије његова стална потреба да му родитељ буде заштита и ослонац.

Ако родитељ нема довољно стручних знања за успешно превазилажење проблема које доноси период адолесценције детета, увек може да се сети какав му је родитељ био потребан кад је и сам био тинејџер и да покуша баш то да понуди свом детету.

Татјана Крсмановић, учитељица

Оснивач:

Основна школа „Ратко Митровић“, Нови Београд

За оснивача:

Светлана Милутиновић, директор школе

Главни и одговорни уредник:

Светлана Милутиновић, директор школе
Јована Бркљач, мастер учитељ

Дизајн и прелом текста:

Јована Бркљач, мастер учитељ

Ликовни уредници:

Јасмина Тица, наставница ликовне културе
Наставници разредне наставе

Лектура:

Бојана Данчула Дејановић, професор српског језика и књижевности
Данка Буха, професор српског језика и књижевности
Светлана Милутиновић, професор разредне наставе

Насловна страна:

Небојша Петровић, наставник ликовне културе у ОШ „Михајло Пупин“, Земун

Редакција:

Светлана Милутиновић, директор школе
Гордана Блажовић, школски психолог
Сандра Репац, школски библиотекар
Бојана Данчула Дејановић, наставник српског језика
Данка Буха, наставник српског језика
Јасмина Тица, наставник ликовне културе
Бранислава Булут, наставник географије
Ивана Вујанац, наставник музичке културе
Соња Пејановић, наставник немачког језика
Весна Николић, наставник енглеског језика,
Радош Чучковић, наставник физичког и здравственог васпитања
Јасна Глушац, наставник историје
Татјана Крسمановић, учитељица
Јована Бркљач, учитељица
Драгица Верхоуевен, учитељица
Марина Батес, учитељица
Виолета Ђурић, учитељица
Александра Кукић, учитељица
Биљана Штрбац, учитељица
Кристина Ракочевећ, учитељица
Александра Шушњевић, учитељица
Катарина Пејовић, учитељица
Миша Попов, учитељ

Штампа:

COPY WORLD BSK, Хаџи Ђерина 4/1, Београд

